

Saló d'art sacre

Ha estat inaugurat a París el Saló d'Art Sacre corresponent a aquest any. Aquest Saló intenta de presentar les creacions, en tots els camps de les arts, des de l'arquitectura al teixit dels artistes al servei de les coses sagrades. Segons Raymond Cogniat, crític de «Le Figaro» en aquest saló «hom s'adona del paper cada vegada més positiu que l'Església accepta de jugar en l'evolució de l'art modern». En molts dels cassos no es tracta pas simplement de projectes sinó de realitzacions que venen a testimoniar en favor de l'art modern. Per això, el mateix crític assenyalava com «l'art abstracte troba aplicacions immediates i no té cap necessitat d'afegir cap altra justificació que no sigui la seva presència davant uns fidels que ja no li són hostils». Aquest testimoni de l'Església en favor de l'art nou no es fa, però, sense dubtes. L'art

sacre no ha trobat, encara, les seves formes, els seus estils d'expressió apropiats al nostre temps, tot i les grans coses ja aconseguides. Portem massa segles d'inexistència d'art sacre — substituït per un art religiós, de pura exterioritat — per a poder-nos enrefer en quatre dies

L'exposició del Romànic

El dia 10 d'aquest mes de Juliol s'inaugurarà, a Barcelona i Santiago, la gran exposició del Romànic, patrocinada per el Consell d'Europa. A Barcelona hi domina la pintura, de la qual tan bones mostres hi ha el museu de Montjuich, tan important com poc visitat normalment. Esperem que aquesta exposició, la difusió de la qual es farà amb tots els mitjans possibles, aconseguixi d'interessar i de crear un corrent de visites cap el museu, corrent que continui molt després de clausurada aquesta exposició.

Rodar el món y tornar al born

Existeix a casa nostra, així com a tots els països del món, un extraordinari ambient per convèncer a la persona més arreconada de la necessitat d'un viatge a l'extranger. Sobretot, ara que s'apropa el temps de les vacances, hi ha una tal abundor de cartells propagandístics atractius i sobretot de turistes estrangers passejant les seves personalitats pel davant dels nostres nassos, que ens fan pensar més d'un cop en agafar els trapeus i marxar a rodar món per conèixer alguna de les pel·licules que es projecten a Perpinyà pels turistes catalans, de la mateixa manera com a Barcelona fan «corridas de toros» pels turistes de més enllà del Pireneu.

Una vegada decidits a fugir per uns dies del nostre país es planteja el primer problema. On anirem a passar els pocs dies de vacances sense que s'ens acabin massa depressa les pessetes que tenim?. Com hi anirem?. Aquest problema no és pas tant complicat com sembla. Es podria fer, segurament, una classificació per edats o bé per classes socials.

Hi ha qui prefereix que el transportin d'un cantó a l'altre d'Europa (excepto Rússia y païses satélites), tan-

cat dintre d'un autocar. Això em recorda que a l'Àfrica del Sud diuen que hi ha un parc zoològic natural tan gran, que en lloc de tancar les feres, tanquen les persones dintre d'un autobus-gàbia, i així les transporten arreu del parc sense que puguin ésser atacades pels animals de la selva.

Existeix també el jove que prefereix l'auto-stop. Ha sentit dir a un seu company que aquest mètode no resulta massa car i així emprèn la seva ruta als països nòrdics deturant-se dos o tres dies a cada lloc des d'on enviarà una postal a tots els coneguts.

Totes aquestes formes de fer el turista i moltes d'altres que en coneixem tenen de comú una cosa. Obliden l'home, el natiu del país que visitem. La major part de les vegades no arribem a conèixer a ningú més que a un espanyol que ens acompanya, i després de rodar el món tornem al born sense haver comprat res en lloc, sense haver après altra cosa que unes visions de postal amb colors, sense cap més transcendència que la de ser estrangeres. Es ben llastimós que ens interessin més les coses de cada país que els homes que les han fetes.

S.

A molta gent no li agrada (i a nosaltres tampoc)

... que la línia d'autòmnibus de Mataró no organitzi més serveis extraordinaris, per a facilitar el desplaçament a la costa, els diumenges i dies festius.

... que ningú no sàpiga ben bé a què atendre's amb el règim dels nous horaris.

... que, malgrat l'establiment (?) dels nous horaris, hi hagi encara algunes botigues que despatxin els dies de festa.

... que, per acabar-ho d'adobar i menyspreant el precepte dominical, hi hagi qui proposi d'establir un mercat els diumenges.

... que el nou servei de recollida d'escombraries no tingui, també, un horari regular.

FURA

DERBI

65 c. c.

¡Rápido y estable!

Alfonso IV, 61 - GRANOLLERS - Tl 300

SUPLEMENTO DE LA HOJA DIOCESANA

Con Censura Eclesiástica

Depósito legal: B. 15969-1960

GRÁFICAS PADRE KOLBE